

Radivoj Šajtinac

ODAKLE NE STIŽU PISMA

1.

sa one ulicama presvučene obale
lako ranjivog prostora odmerenog
benzinskim pumpama
zeleni jahač izranja zakopčan do grla
račun za prokrčenu stazu
za odmor posle ponoći
za udavljenog leptira u čaši soda-vode

ide danom jedna tajna
ime joj se žurbom piše
gde pristati s visokotiražnim
odblescima uspomena
vezan za prelet ptice nad krovom
za prokrčenu stazu
za odmor posle ponoći
za udavljenog leptira u čaši soda-vode

2.

niotkud onog pritajenog talasanja
koje kad zastane
menja prenatrpano pristanište navika
govor koji otkriva zalutalu slučajnost
miluje otrovnu strelu sagovornika
okreće se budnosti

čime sve nisam glasao
za vlažno-plave temelje zavejanih ravni
ispisao na njima sve opasnosti korenja
vraćao se iskazu
bio trom pred glatkim, mladim stablom

odatle samo prilepljene usporene varnice
čvorovi za skafander
proviruje bezglasno sazrela vlat iz slivnika
svetlo
pušteni brojčanici
pomalja se stetoskop iz porušenog zida, nem
sam
pridržavam krov, smog i ispovesti.

3.

nerazjašnjeni spoj zelenog i nagorelog
šareni dečji zmaj, istegnuto oko
na suvo ispravano teme kaplju Karpata

iz ugla sobe
izrasta teško olovno stablo
bez grana, bez čvorova

krči prostor ukoso
useca tunnel u nepokretnost
zajedničkih radosti
obeda
spratovi s podjednakim koncentratom
dosade, truleži u
staklenim čašama
fiokama, porculanu

široka razglednica prostora kao tepih
taj sag bez milosti
putovanje — otvor blende
korača, teška kaša od hartije
inkasant na ulazu u vodene
hodnike zavičaja
u glavi što spava
u ruci što piše
nevidljive su, još vrele
niti olovnog korenja

travom obrasle jame u povratku
mladice predela, posađene
od cveta načinjen čaj protiv nesаницe
kravlji rog sa pisaćeg stola
sa svojim crvljivim hodnikom

na koji se način može rasklopiti
stepenište
ovaj zid sa spiskom stanara
uspavati nepovrediva zmija koja
gmiže zgomilanim poštanskim sandučićima

šareni dečji zmaj
na kraju vrpce ruka, nešto vena
pretkomora
za drugi deo suvog ispavanog temena
zamiču šume karpata
dole
za kuhinjskim stolom
široki porculanski tanjir
sa istom slikom

olovno stablo prekriva
krevete, predsoblja, lavaboe
cveta iz lusterata
okrenut ukoso s nanizanim plafonima

nerazjašnjeni spoj zelenog i nagorelog
dečji zmaj-plafon
na konopcu od slobodnih popodneva
s asfaltiranom slikom koja
treperi iz masne visine
kaplje,
reč po reč,
ekspozicija — poluosvetljeno porodilište
sa naslonjenim biciklovima
železnička stanica u plamenu
iz koje beži belo gladno kuće
kao pokretni podsetnik na zid
s redom vožnje

iz ugla sobe
koso olovno stablo
biljka mesožder
preživa šareni dečji zmaj
istegnuto oko
tunnel u nepokretnosti
taj bivši laki kanap
to ugojeno stablo

sto
pepeljara s gravirom
zverima ukrašenih Karpata
mokrim maglama

nerazjašnjeni spoj zelenog i nagorelog.